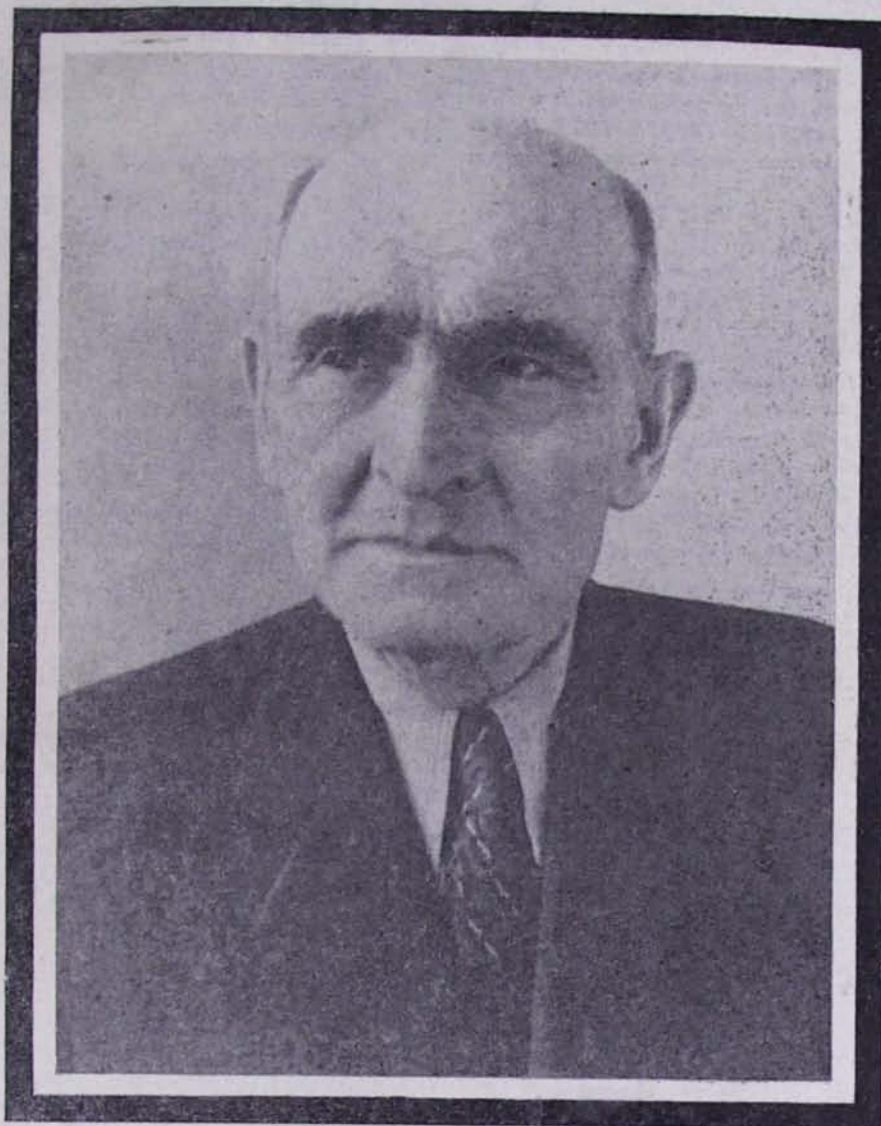

ԴԵՐԵՆԻԿ ԿԱՐԱՊԵՏԻ ԴԵՄԻՐՃՅԱՆ

Դեկտեմբերի 6-ին, երկարատև և ծանր հիվանդությունից հետո, ութսունամյա հասակում, վախճանվեց Հայկական ՍՍՌ Գերագույն Սովետի դեպուտատ, Հայաստանի Սովետական գրողների միության նախագահության և վարչության անդամ, Հայկական ՍՍՌ Գիտությունների ակադեմիայի ակադեմիկոս, գեղարվեստական խոսքի մեծ վարպետ Դերենիկ Կարապետի Դեմիրճյանը:

Դերենիկ Դեմիրճյանը իրավամբ ճանաչվել և մեծարվել է որպես հայ բանաստեղծության և գեղարվեստական արձակի լավագույն ներկայացուցիչներից մեկը, ավելի քան իր վաթսուն տարվա գրական վաստակով:

Հայ ընթերցող հասարակությունը միշտ էլ դուրգուրանքով ու հարաճուն համակրանքով է շրջապատել իր սիրելի վարպետին: Դե-

միջոցների ստեղծագործությունը զարգացել է մեր երկրի Հասարակական-քաղաքական կյանքի հետ զուգընթացաբար, սնվել ազարգացել՝ իրականության խորունկ ճանաչումով և տարրված է եղել առողջ հայրենասիրությամբ:

Գեմիրճյանը, հայրենի գրականության մատուցած իր ծառայությունների համար, պարգևատրվել է պետական շքանշաններով: 1939 թվականին նա պարգևատրվում է Լենինի շքանշանով, իսկ 1949 և 1956 թվականներին՝ Աշխատանքային Կարմիր Իրոշի շքանշաններով:

Գեմիրճյանի մահը մեծ կորուստ է հայ գրականության համար:

Մեծանուն գրողի թաղումը կատարվեց համազգային վշտի և սգի մեջ: Դադարը գրվեց Հայֆիլհարմոնիայի փոքր զահլիճում: Բեկտեմբերի 8-ին, սգո մեղեդիների հնչյունների տակ, հայ ժողովուրդը տողանցեց մեծանուն գրողի դագաղի առաջ, մատուցելով նրան իր վերջին հարգանքը: Այդ հսկայական թափուրով մեծանուն գրողի դագաղը առաջնորդվեց Պանթևոն, որտեղ, հրաժեշտի խոսքերից հետո, Դերենիկ Գեմիրճյանի մարմինը ամփոփվեց գերեզմանում:

Ամենայն Հայոց Մայրագույն Պատրիարք և Կաթողիկոս Նորին Ս. Օժոթյուն Տ. Տ. Վազգեն Ա-ի անունից թաղման հանդեսին ներկա գտնվեց հոգեշնորհ Տ. Եղիշե և Տ. Մուշեղ վարդապետների զվարճություններ մի պատվիրակություն, որը հանուն Վեհափառ Հայրապետի փերեցիկ ծաղկեպսակից դագաղի վրա:

Մեծանուն գրողի մահվան առթիվ Վեհափառ Հայրապետը ուղղեց հետևյալ ցավակցական դրույթներ.

«Այսօր, երբ սգակիր հայ ժողովուրդը հողին է հանձնում մարմինը իր տաղանդավոր, բազմալատատակ դավաններից մեկի՝ մեծ վիպասան Դերենիկ Գեմիրճյանի, Մենք ևս վշտահար, հանուն Հայաստանյայց եկեղեցու և Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի, դալիս ենք մեր հարգանքը մատուցելու ազոթելով, որ Տերը խաղաղությամբ բնզունի հանգուցյալի հոգին և նրա սուրբ հիշատակն ու բազմերախտ գործը մնան հավիտյան լուսավոր և անթառամ՝ ի փառս հայ ստեղծագործ հանճարի»:

Հավիտենական հանգի՛ստ մեծ գրողի վաւատակավոր հողուն:

